

Sygn. akt I ACz 161/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący: SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **H. K. i T. K.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 10 lutego 2014 r., sygn. akt I C 73/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zwolnił powodów H. K. i T. K. od opłat sądowych od pozwu ponad kwotę 2.000 zł, a w pozostałym zakresie ich wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych oddalił.

Z ustaleń Sądu wynika, że powodowie mają po 59 lat, są małżeństwem i zamieszkują w domu będącym własnością powódki wspólnie z dorosłą córką, zięciem i wnukiem. Oboje mają stałe źródła dochodów: powódka z renty -570 zł miesięcznie, a powód z wynagrodzenia za pracę - 2.200 zł. Córka i zięć również pracują i zarabiają łącznie 2480 zł miesięcznie. Ponadto w listopadzie 2013 r. każdy z powodów otrzymał od pozwanego ubezpieczyciela kwotę po 15.000 zł. Sąd Okręgowy uznał, że w opisanej sytuacji powodowie są w stanie ponieść ustaloną w postanowieniu część kosztów sądowych, przy podkreśleniu, że do zdarzenia, z którego wywodzą swoje roszczenia doszło 15 lat temu, a więc mieli czas, aby przygotować się finansowo do procesu.

Od powyższego postanowienia powodowie wnieśli zażalenie, w którym wskazując na naruszenie art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 ze zm.) domagali się jego zmiany poprzez zwolnienie ich od kosztów sądowych w całości. Twierdzili, że uiszczenie części kosztów ustalonej przez Sąd Okręgowy przekracza ich możliwości finansowe, gdzie dochody wydatkują na bieżące utrzymanie, a oszczędności nie posiadają.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Podejmując decyzję o dochodzeniu przed sądem wysokich roszczeń powodowie powinni liczyć się z odpowiednio wysokimi kosztami z tym związanymi, albowiem odpłatność wymiaru sprawiedliwości jest w Polsce zasadą, a wysokość opłat sądowych jest w tym wypadku uzależniona od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie.

Pomimo podnoszonych trudności sytuacja finansowa powodów jest stabilna, oboje mają _ stałe źródła dochodów oraz pomoc w utrzymaniu gospodarstwa domowego ze strony innych dorosłych domowników, którzy mają własne

dochody. Przede wszystkim jednak nie ma wątpliwości co do tego, że powodowie niespełna trzy miesiące wniesieniem pozwu otrzymali od pozwanego ubezpieczyciela środki - łącznie 30 tys. zł, z których są w stanie opłacić koszty sądowe. Decydując o przeznaczeniu tych środków na inne własne cele nie mogą zasadnie oczekiwać, że koszty sądowe pokryją za nich inni obywatele, bo do tego w istocie sprowadza się zwolnienie od kosztów sądowych. Koszty sądowe nie mogą być traktowane jako wydatki drugorzędne, ponoszone wyłącznie po zaspokojeniu innych potrzeb zobowiązanego.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.